

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1770/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.21.143/2024/8. számú részítéletével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó személyesen eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, kérve, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a Kúria Pfv.IV.21.143/2024/8. számú részítélete (a továbbiakban: részítélet) alaptörvény-ellenességét és azt az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg figyelemmel arra, hogy az indítványozó álláspontja szerint a részítélet sérti az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében foglalt véleménynyilvánítás szabadságát és a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy a rendelkezésre álló iratok alapján az alábbiak szerint foglalható össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó egy országos sportszövetség (a továbbiakban: Szövetség) tagszervezetének képviselőjében 2019. április 11-én feljelentést tett a Szövetség elnökségi tagjaival, továbbá az alapügy felperesével, mint elnöki tanácsadóval szemben bizonyos állami támogatási összegek jogellenes felhasználása miatt. A feljelentés tényéről több médiatermék is beszámolt, amelyre reagálva a Szövetség elnöksége egy „Tagszervezeti Tájékoztató” tárgyú emailt küldött a tagszervezeti vezetőknek. Az indítványozó a tájékoztató levél címlistájában szereplő tagszervezetek részére választ küldött, amelyben részletesen ismertette a feljelentés körülményeit és csatolmányként megküldte magát a feljelentést is. Ugyanezen a napon a válaszemailt saját Facebook-oldalán is közzétette (az email és a Facebook-bejegyzés együtt: Közlés1). A felperes később, 2021 januárjában egy Facebook-bejegyzésben (Közlés2) felidézte a 2019-ben tett feljelentését, majd néhány nappal később egy másik

bejegyzésben (Közlés3) a felperesnek a Szövetség forrásainak felhasználásával kapcsolatos tevékenységére vonatkozóan tett – a feljelentésben foglaltakkal összeecsengő – állításokat. Ugyanez történt egy 2021 decemberében közzétett Facebook-bejegyzésben is (Közlés4). A felperes e közlésekre figyelemmel kezdeményezte részben a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:45. § (2) bekezdése szerint jóhírneve sérelmének megállapítását, részben a Ptk. 2:45. § (1) bekezdése szerinti becsületsértés megállapítását, az alperes eltiltását a további jogsértéstől, az alperes kötelezését elégtétel adására egy közlemény közzétételével, valamint sérelemdíj megfizetésére.

- [4] 2.2. Az alperes a kereset elutasítását kérte, hivatkozással arra, hogy egyes megfogalmazásai nyilvánvalóan nem minősülnek tényállításnak, illetve állításait dokumentumokkal tudja alátámasztani. Kifejtette azt is, hogy a jóhírnév sérelmére alapozott felperesi kérelem tulajdonképpen alátámasztja egyes közléseiben foglaltakat, hiszen *valós* tény hamis színben feltüntetésére hivatkozott. Utalt arra, hogy kijelentéseit a közügyek megvitatása tárgyában fogalmazta meg. Előadta továbbá, hogy a feljelentés tartalmának nyilvánosságra hozatalával nem valósított meg jogsértést, nem tényállításokat közölt, hanem a Szövetség által képviselt sporttal kapcsolatban kritizálta a felperes tevékenységét, és ezzel összefüggésben fogalmazott meg gyanút anélkül, hogy tényállításba bocsátkozott volna.
- [5] 2.3. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a kifogásolt közlések nem voltak kifejezőmódjukban indokolatlanul bántó, lejárató, öncélú, nyilvánvalóan az ügygel össze nem függő, egyértelműen alaptalan megnyilatkozások, így nem alkalmasak a jóhírnév megsértésének megállapítására. Az alperes kijelentései olyan véleménynek, értékítéletnek minősültek, amelyek a közügyek vitatása során hangzottak el, így a véleménynyilvánítási szabadság körébe esnek, becsületsértést, jóhírnév megsértését nem valósítanak meg. Jogsértés hiányában pedig az sem minősülhet önálló, felróható magatartásnak, hogy a címzetten kívül álló más személyekkel is megismertette a feljelentés tartalmát az alperes (részítélet, Indokolás [48]).
- [6] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az ügy megítélése kapcsán a másodfokú bíróság jelentőséget tulajdonított a címzettek körének, illetve annak, hogy a Facebook-közlések egy privát, a sportág iránt érdeklődő csoportban kerültek megosztásra, azaz olyan személyekkel, akik a feljelentés tényéről más forrásból egyébként is értesültek. A másodfokú bíróság hangsúlyozta: önmagában az a körülmény, hogy az alperes egy sportág vezetésével kapcsolatos, egy közéleti szereplőt érintő vitában képviselt álláspontját tükröző feljelentést a nyilvánosság előtt megismerhetővé tesz, csupán a véleményének hangsúlyosabb kifejezése, amit a közéleti szereplőnek a fokozott tűrés kötelezettsége miatt el kell viselnie (részítélet, Indokolás [62]).

- [7] 2.4. A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, hivatkozva többek között az Alkotmánybíróság 3273/2024. (VII. 24.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh.) foglaltakra. Abban, a Közlés1-re vonatkozóan, a jelen ügyszó hasonló kontextusban lefolytatott eljárásban az Alkotmánybíróság elvi élel mondta ki, hogy „a feljelentés megtételét követően a feljelentés szövegének nyilvánosságra hozatala nem egyeztethető össze a véleménynyilvánítás szabadságával. A büntetőeljárás megindításával megalapozott gyanú áll fenn arra vonatkozóan, hogy a terhelt bűncselekményt követett el. A feljelentés nyilvánosságra hozatala a bűncselekmény-elkövetés sugalmazásával önmagában alkalmas az érintett emberi méltóságának sérelmére, ezért az ilyen tartalmú tényállításra nem terjed ki a véleménynyilvánítási szabadság” (Abh., Indokolás [63]).
- [8] 2.5. A Kúria a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és megállapította, hogy az indítványozó, mint alperes azzal, hogy a Közlés1 részeként nyilvánosságra hozta a Szövetség egyes vezetőivel szemben, az általa képviselt sportklub nevében tett büntető feljelentését, megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogait, illetve azzal, hogy a Közlés 1–4. esetében a Facebookon feljelentésének egyes elemeit közzétette, ugyancsak megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogait (részítélet, rendelkező rész). A Kúria érvelésének kialakításakor támaszkodott az Abh. megállapításaira, és kiemelte: az eljáró bíróságok tévesen foglaltak állást a kereset jogalapjának hiányáról, mivel az alperes válaszlevelének mellékleteként személyiségi jogot sértő módon tette közzé feljelentésének teljes tartalmát, illetve később annak egyes elemeit a Facebook bejegyzések részeként (részítélet, Indokolás [97]).
- [9] 2.6. A Kúria részítéletével szemben az alperes fordult alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz. Egyrészt, álláspontja szerint megvalósult az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében garantált véleménynyilvánítás szabadságának sérelme, mivel a Kúria a részítélet kialakítása során az ügy alapjogi vetületeire nem volt tekintettel, figyelmen kívül hagyta, hogy a közügyek vitatását érintő kérdéssel kellett foglalkoznia, nem vizsgálta a közlés megjelenítésének módját, körülményeit és a vélemény tárgyát, kontextusát. Az indítványozó szerint az általa leírtak a közügyek megvitatásának fokozott védelme alá tartoznak, figyelemmel arra, hogy közpénzek felhasználását érintik. Az indítványozó szerint a feljelentés „az Indítványozótól származik, az ő »szerménye«, így azzal szabadon rendelkezhet, és e rendelkezéstől nem fosztható meg pusztán azzal az indokkal, hogy azt már beadta az ügyészségnek abból a célból, hogy hivatalos eljárás induljon” (indítvány, 11. o.). Kifogásolta továbbá, hogy a tényállítások valóságának bizonyítására sem az első-, sem a másodfokú eljárásban nem adtak lehetőséget annak ellenére, hogy a bíróságoknak több száz

oldalnyi okirati bizonyíték került benyújtásra. Másrészt, az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére hivatkozott, utalva arra, hogy a „Kúria döntése esetében, ha volt is vizsgálat, annak nyomait az ítélet indokolásában nem lehet fellelni”, valamint arra hivatkozott, hogy megítélése szerint „a döntés elvi tartalma is ellentmondásban áll az ítélet rendelkező részével, a jogi összefüggések bemutatására nem került sor” (indítvány, 13. o.).

- [10] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság az Ügyrendben meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról.
- [11] 3.1. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt akkor terjeszthet elő az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [12] A Kúria részítéletét 2025. április 24-én töltötte le a jogi képviselő, a panaszt 2025. június 23-án – határidőben – nyújtotta be az indítványozó. A konkrét esetben az indítványozó a részítélet alapját képező ügy alperese volt, így érintettsége fennáll. A részítélettel szemben további jogorvoslatnak helye nincs.
- [13] Az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés a) pont], az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. Az indítványozó az alkotmányjogi panasz benyújtását indokolta, kifejtve az Alaptörvényben foglalt jogok sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Az indítványozó kifejezett kérelmet fogalmazott meg a bírói döntés megsemmisítésére nézve [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].
- [14] Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E követelmény teljesülésével kapcsolatban az Alkotmánybíróság előrebocsátja, hogy az Abh.-ban részletesen vizsgálta részben azonos tényállás mellett azt a kérdést, hogy kiterjed-e a véleménynyilvánítási szabadság arra az esetre, amikor a feljelentő egy büntető feljelentés tartalmát osztja meg más személyekkel, illetve ha igen, hogyan bírálható el a véleménynyilvánítási szabadság és a személyiségi jog védelmének kollíziója. Ebben a kérdésben az Alkotmánybíróság a 2.4. pontban kifejtettek szerint határozott.
- [15] A jelen alkotmányjogi panasszal támadott részítéletben az Abh.-ban foglaltakat a Kúria részletesen áttekintette, döntése indokolását alapvetően annak tartalmára

építette. Az indítvány ehhez képest nem vet fel olyan körülményt, amely az érdemi alkotmányossági vizsgálat szükségességét megalapozná, arra is figyelemmel, hogy az indítvány az Abh.-ban foglaltakat egyáltalán nem említi, érvelését arra tekintet nélkül alakítja ki.

- [16] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelme kapcsán csak sommásan utal az indokolás hiányosságaira, ugyanakkor azok mibenlétét nem konkretizálja. Az indítvány mindössze arra utal, hogy azokat a lépéseket és szempontokat, amelyek vizsgálatát az Alaptörvény IX. cikkével összefüggésben bemutatott, érinteni kellett volna az indokolásban. Ez pedig arra enged következtetni, hogy a bírósági eljárás tisztességessége körében előadottak valójában az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése körében értékelendők.
- [17] Ezért az Alkotmánybíróság az indítványt az Abtv. 29. §-ában foglalt feltétel hiánya miatt, az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdésének a) pontja alapján – alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés hiányában – visszautasította.

Budapest, 2026. május 5.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró